

Triết học và lịch sử

Tác Giả: Hồ Ngọc Đäi

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:24

(Bài giảng của giáo sư Hồ Ngọc Đäi từ những bài viết của Nguyễn Du. Giáo sư đưa ra các bài giảng, áo quần, quần áo, giảng nói sang säng, giảng đưa ra hai học và thäng thäng).

5 điều cần biết của bạn học:

1. Sự quan trọng của triết học và lịch sử.
2. Sự tiến bộ của nghệ thuật và chính sách.
3. Sự cần thiết của một rừng/phá bỏ tất cả duy cũ.
4. Phát hiện ra những nét của con người là Công Nghệ Sinh Đäi.
5. Ta tạo ra chính mình.

Tôi xin nói ngay là, tôi nói điều tôi nói, còn tiếp nhận hay không là việc của các anh các chị. Thế dù đó là "Vô điều / Không điều" thì việc của là có điều. Vậy hôm nay bài giảng của tôi có điều đó là "Triết học và lịch sử".

Có hai việc tôi cho là cần biết nhất trong các việc cần biết: triết học và lịch sử. Xin nhắc nhở rằng, chúng ta không mäng mà đi mà nhân loại đã đi qua. Ta sinh ra thế giới đã có sẵn, anh bạn học phải chấp nhận những điều có sẵn đó. Và ta phải chấp nhận quá nhiều sự ép. Đừng nghĩ những sự ép không gì cần nghĩ tới đó, ta cần nghĩ là mình điều gì cần do.

Anh nghĩ yên ä đây, anh phải chấp nhận sự ép của không khí, phải chấp nhận hút của Trái Đất. Ta thấy điều đó là tất nhiên, ai cũng phải chấp nhận những sự ép này, vậy là chấp nhận ai phải chấp nhận sự ép của.

Quay lại với triết học và lịch sử. Tính triết học điều gì hiểu là cái lý luận cùng của cuộc đời (không thấy điều gì bên ngoài); còn lịch sử điều gì hiểu là cái có thật, cái đã/đang/sẽ có thật, hoàn toàn trên trên.

Mấy ngàn năm nay, nhân loại bao giờ cũng đứng trước hai việc cần biết: triết học (tinh thần) và lịch sử (vật chất). Nhà văn học các bạn là phải hiểu về vật chất một cách rất tinh thần.

Triết học và Lịch sử

Tác Giả: H Ng c Đ i

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:24

Tôi chäng hiäu täi sao läi cä thä câu häi ngu xuän đän thä, không hiäu sao cä loäi nhä träng ngu nhä thä! Đäy là cä đät ra hai câu häi cho häc sinh: vät chät cä träc hay tinh thän cä träc? Cái nào quyät đänh cái nào? Điền à! Nhä mäy anh nào cä häi con gà cä träc hay quä träng cä träc y, häi đä làm gì?

Läch sä và triết học täng đäng nhau. Hegel nói: "Läch sä và triết học là hai hình thái täng đäng nhau". Anh chä chú ý chä "hình thái", hay là "hình thức" ở đây. Hôm nay tôi mäc áo màu träng, ngày mai tôi mäc áo đä, häc cä lúc nào cä chä gäp tôi không mäc áo gì cä, vän nhän ra tôi. Bäi đó chä là hình thức thôi.

Triết học và lịch sử có sä chuyän hóa län nhau. Ngày xäa vä chäng gäi nhau là "mình" là triết học nhät. Mình mà läi không phäi là mình. Bây giä không còn gäi nhau nhä thä là bäi nhiäu mình quá. Và phäi hiäu räng khi gäi "thäng chäng" là đã ám chä cä "con vä" ở trong räi.

Tä duy quá räch rời täo ra trình đä thäp. Cái nhìn thäy chäa cái không nhìn thäy.

(Giáo sä giä cánh tay lên) Tôi đä các anh các chä đây là cái gì? (Häi träng: cánh tay). Cánh tay à? À, tôi nghe thäy có chä nào bên đäi i bäo đây là cái gäi. Đäng đäy, väi riêng chä cä thä đây là cái gäi. Väi ngäng khác cä thä là gäng kìm, là quä đäm.

Hiäu rä hai vän đä, nhìn thäy hai mät cäa mät sä viäc, các anh chä sä viät văn thoäi mái hän. Trên đäi không có cái gì tän täi đän đäc hät. Trong đäi, cä xä cũng chính là mät đäng triết học. Nhä tôi, giäng bài cho các anh các chä thì là Giáo sä, nói nhäng gì, quay ngang quay đäc ra sao, nhìn ngä thä nào. Tôi vä nhä, vä gäi: "Đäi đäu?" là phäi "Đä!" ngay (GS khoanh tay cúi đäu), không thì chät väi nó.

Tiäp theo, tôi xin nói vä "Siêu hình, biän chäng". Hegel nói, "Toàn bä triết học thäu tóm vào phäng pháp". Có hai phäng pháp cä bän: siêu hình và biän chäng.

Siêu hình.

Triết học và lịch sử

Tác Giả: H Ng c Đ i

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:24

Hegel đ c coi nh "ông trùm c a duy tâm". Ông nói: "Các nhà triết học phê bình tôi, h t ng tôi cũng ngu nh b n duy v t".

VD: các cô trong đây gi cho mình m t cái nh tr nh t, đ p nh t, m i khi ai h i thì đem ra khoe, ho c yêu m n ai đem ra t ng. Các cô ngày th ng có th đánh đá, chua ngoa cau có, nh ng b c nh ch p l i m t tích t c đ p và ch n đ ng s v n đ ng c a nó (siêu hình). Cái nh đó là s th t, không h b a, nh ng l i sai (ngày th ng con bé đành hanh, sao trong nh l i hi n đ u th).

Bi n ch ng.

T c là đ s v t v n đ ng và nghiên c u nó trong lịch s . Nh th th t mà không th t. Xem phim là m t đi n hình v bi n ch ng gi (th c ch t là nh ng siêu hình k ti p).

M y ngh quy t c a Nhà n c gi là vì th : cu c s ng v n đ ng, nh ng ngh quy t thì đ ng. Ngu th ch ! Đi n hình c a s s ng là luôn luôn v n đ ng. Hãy xem nh ng ngh quy t nh nh ng cu n ti u thuy t. Hai đ a đ y lúc đ u g p nhau thì chúng nó vui, ch c gì c đ i còn l i chúng nó vui?

Mà t duy ki u Vi t Nam: không sai là đúng, không đúng là sai, có ch t không.

Trong văn ch ng, anh không bao gi là anh thì anh m i là anh. Anh luôn luôn là anh thì anh ch t. S n đ nh ch là c l .

Nh v y, hãy tin vào Triết học, nh ng cũng không nên tin vào Triết học.

Không ph i đi đâu xa, cu c s ng chính là lịch s . Ta sinh ra t đó và ta s ng ch t v i nó. Cho nên các bà già nông thôn triết học l m.

Triết học cao thì nhìn cu c s ng rõ. Cu c s ng đích th c thì triết học m i cao đ c.

Thế học của chúng ta, cuộc sống vốn dĩ trôi nhanh. Mác nói: "Rồi có lúc một ngày bỗng 20 năm", chính là lúc này đây.

Mác nói: "Lịch sử là tự nhiên". Khái niệm "lịch sử" ở đây chính là cuộc sống thực, là thực tiễn, là hiện thực, là hiện thực khách quan, như các anh chị thực tiễn dùng. Hồi đó Mác tí tuổi đầu, chỉ 30, mà một ông GS 70 tuổi và một triết gia trích dẫn (ý GS tự nói mình) thì các anh chị biết là Mác gì thế nào.

Triết lý cuộc sống hết sức đơn giản: muốn gì thì gì, cần phải sống đã. Ăngghen nói: "Sống là trao đổi chất". "Trao đổi" tức là phải có hai bên, có chất trao đổi, có sự vận động và thời gian và không gian.

"Lịch sử là tự nhiên". Thế thực là cái gì tự nhiên nhất thì vĩ đại nhất.

Còn sống lên là vĩ đại à? Việt Nam buồn cười. Thi đua khác nào kicking chân lên, có tăng độn chiều cao đâu. Nó c ta th, khu hiều càng nhiều, đất nước càng khốn nạn.

Năm 69,70 gì đó, tôi sang Liên Xô học. Nghe người bạn Liên Xô nói với nhau: "Các bạn ơi, chúng ta nên thực tiễn anh Đ. Cái mà chúng ta sắp để rồi thì anh Đ sang học".

Hãy khuyên tôi nên đọc Platon, Kant, Hegel, Marx- chị cần đọc 4 ông này thôi, và chú thích cách đọc: thực tiễn, lúc nào chán không còn việc gì làm nữa thì học đọc; thực hai, đọc theo học thực, hãy đọc lung tung bừa bãi đọc đi.

Tôi không hiểu nên khuyên chị học. Nghe chính cách đọc này làm tôi mở rộng tư duy, không theo khuôn mẫu của.

Các giáo trình triết học bây giờ buồn cười, bừa sai thì không sai, nghe mà học chỉ nghe để làm gì.

Có mấy người mà tôi đến dạy, sự không để thù lao. Trại, sinh viên là thù lao nên nhất định với tôi. Mà chính ra học sự tôi đến làm lo lắng sinh viên. Sinh viên là bạn đồng hành lo lắng nhất.

Trong triết học, các anh chị toàn dõ y Dao, Kéo c, chng th y Mác đâu h t.

Mác nói: t tr c đ n gi, các cu c cách m ng đ u là c a s ít, không th y cu c cách m ng nào là c a s đông. Ông hi v ng c cu c cách m ng t s n Pháp, nh ng v sau ông th t v ng.

Các anh chị xem này, lúc đ u có hai lo i ng i là "ch nô và nô i". Hai lo i này b thay th b i "đ a ch và nông dân". Hai lo i này i b thay th b i "t s n và vô s n". Th bây gi mu n t s n ch t mà m i vô s n s ng thôi à? Vô lý! Th ng đ y ch t ph i có th ng khác thay vào, ho c là ph i có hai th ng m i.

Có ph i v m t triết học, "nông dân" là ph n đ ng, b i h đ i di n cho ph ng th c s n xu t cũ nên ph i h y b không?

Ông.... h i tôi có gì trách Đ ng không. Tôi b o, tôi gi n ch tôi không trách, mà tôi quý tôi m i gi n. Th nh t, ngàn đ i nay Vi t Nam toàn nông dân, nh ng chính sách v i nông dân t quá. Các v cũng t nông dân mà ra ch đầu. Th hai là chính sách v i trí th c. B n này c c k yêu n c, ch ph i t i chúng nó hay ch i lung tung, thì Đ ng hay cà kh a v i chúng nó.

Lúc đ u trên đ i không có gì h t, ch là m t th gi i vô c. Sau đó xu t hi n s s ng h u c, r i có th c v t và đ ng v t. L ch s luôn sáng t o ra cái m i. Đ n khi con ng i ra đ i thì toàn b c s t nhiên đã có r i.

V m t lịch s, ta có c th ng i. V m t triết học, ta có "ph m trừ ng i".

Ng i là s n ph m sau cùng c a lịch s t nhiên. Vi c mà toàn b lịch s t nhiên làm su t t t năm qua thâu tóm vào trong CÔNG NGH SINH Đ. Đó là tinh túy c a lịch s.

Ta bi t r ng ông Tr i làm khoán, r t ch c ch n, an toàn tuy t đ i: con bò s đ ra con bò, con

vật lí đi ra con vật,... Và muôn loài cho gì hàng ngày.

Riêng con người thì sinh ra mình, qua lao động. Loài người là loài động vật.

Con khỉ đi u tiên đi bằng hai chân, thế nào cũng bằng động vật phê bình, hợp kim đi m m nh
l m. Cũng như cái anh đi u tiên nghĩ thì vì đi xe đạp, khác hẳn vì đi c c i ng a ho c đi xe ng a
(v n là dùng s c b), ch c ch n s b hàng xóm c i: "Th nào nó ch ng ngã?".

Nhưng có xe đạp, loài người mới đi c gì phóng t duy, rồi mới có ô tô, máy bay, đi s c.

Nói về ch "RA S C". "Ra s c" đi làm gì, ngu mu i! Tôi đi ô tô, tôi như hàng kh i đi ng xe,
không vì c gì ph i dùng s c h t. Thế là ra ph i đi cao m y thế ng "không ra s c", đi ng này lúc
nào cũng hô hào "ra s c", có điên không.

Con người ta vĩ đại là tinh thần, không xác. Ông Mác cao có 153cm, nếu đi thi hoa hậu
thì ông cao v a đi n eo, mà vĩ đại hai tay lên ch a ch c đã vĩ đại c đi n ch c n vĩ i. Nhưng
ông vĩ đại vĩ đại. Như vậy là tinh thần quan trọng hơn c th .

Tôi nói câu này: "Con người là một thực thể tinh thần"- cái này nếu ông s không dám nói.
Con người là một thực thể tinh thần, do đó loài người thì sinh ra mình, bắt ch p Kinh Thánh.

Ta quen "L y Tr i m a xu ng, l y n c tôi u ng, l y ru ng tôi cày,..." T duy hèn h . L i còn
"N c, phân, c n, gi ng", nghe thì r t vĩ đại khi khái quát nó lên, nhưng đi ng th i cũng r t
chung chung. Bao nhiêu "n c"? "Phân" lúc nào?

(Quay lại công nghệ sinh đ) Cuộc thế kỉ XIX, người ta phát hiện ra c ch th thai. Tr c đó thì
có con là vì c tr i cho. Bây giờ mu n lúc nào có lúc đ y, có hay không đ u đ c. Bây giờ "coi
tr i b ng vung", dám làm r i.

Triết học và lịch sử

Tác Giả: Hồ Ngọc Đái

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:24

Và có công nghệ sản xuất vật chất thì tất cả phải có công nghệ sản xuất tinh thần.

Ngái ta hỏi tôi: 30, 40 năm qua, anh làm được gì? Tôi đáp, gần 40 năm tôi chỉ làm được có ba chữ thôi.

(Ba chữ gì?)

Có ba chữ thôi.

(Nhưng là ba chữ gì?)

HỒ NGỌC Đái!

(cả hỏi tôi đứng lên vỗ tay).

Tôi xin kết thúc bài giảng đây.

(tôi cũng xin kết thúc bài ghi đây).